

670

ΟΙ
ΠΗΣΟΥΤΑΙ

ΚΑΙ ΤΑ

ΠΕΡΙΤΡΙΜΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ

ΕΠΑΦΗΚΑΝ ΤΕΡΑΣ ΤΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ

ΤΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

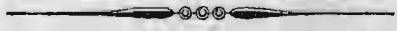
ΥΠΟ ΤΟ

ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΤΟΥ

ΑΠΟΔΡΑΜΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1862.

Οἱ Ἰησουῖται καὶ τὰ περιτρίμματα αὐτῶν ἐπα-
φῆκαν τέρας τι εἰς τὸν περίβολον τῆς Ὀρ-
θοδοξίας ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ Ἀπο-
στάτου Ἀπόδραμας Μελετίου.

Ἐξῆλθε σήμερον ἐκ τῶν Ἰησουῖτικῶν πιεστηρίων βλάσφημὸς τις κατὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας λίβελλος, διαβάλλων, συκοφαντῶν, ὡς ἔθος τῷ Ἰησουῖτισμῷ, καὶ καθαπτόμενος διὰ βαναύσων ὕβρεων ἀτόμων λίαν ἡμῖν ἀξιοσεβάστων καὶ πεφιλημένων καὶ ἀπολαυόντων τὸ σέβας ὄλων τῶν Ὀρθοδόξων ἐνεκα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς παιδείας των, ἐξαίρων τὸν παπικὸν λατινισμὸν καὶ τὸν ἴσην ἤδη αὐτῷ ὑπόληψιν κτησάμενον Ἀπόδραμας Μελετίου, τὸν ἄξιον τῷ ὄντι σηματοφόρον τοῦ ληστρικοῦ ἐκείνου συνεδρίου τῆς Φλωρεντίας, καθ' οὗ τρανώτατα διεμαρτυρήθη ὁ πανευσεβέστατος ἐκεῖνος Ἱεράρχης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, Μάρκος ὁ Εὐγενικός, καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτῷ ἀποστάτας τῆς Ὀρθοδοξίας, οὓς κατ' ἔτος ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία στέλλει εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα μετὰ τῶν . . . , κατηγορῶν πανασέμνως καὶ βεβήλως τὴν ἀποστολικὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως διὰ τούτου ἐκπληρώσῃ τὰ νέα σχέδια τῆς Προπαγάνδας πρὸς προσηλυτισμὸν (ἀφοῦ αὕτη ὅλως ἀπέτυχεν εἰς ὅσα μετῆλθεν ἄχρι τῆς σήμερον, τῶν ὀρθοδόξων μενόντων ἀκραδάντων εἰς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν πατέρων των) ἐνσπείρη δηλαδὴ ψυχρότητα καὶ μῖσος μεταξὺ τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἀνωτέρου ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου καὶ οὕτως αὕτη ἐπιτύχη τοῦ ποθομένου της, καὶ τελευταῖον ὑπερεπαινῶν τὸν παπικὸν Κατολικισμὸν καὶ ὑποσχόμενος εὐτυχίαν καὶ εὐζωίαν τοῖς παραδεξομένοις αὐτόν. Φέρει δὲ ὁ αἰσχιστος οὗτος λίβελλος καὶ ὑπογραφὴν τριαύτην, *Εἰς Φιλαλήθης Ὀρθόδοξος Ἠνωμένος Χριστιανός.*

Ἡμεῖς θεωροῦντες περιττὴν καὶ ἐναντίαν εἰς τὴν ἀνατροφήν ἡμῶν πᾶσαν ἀπάντησιν εἰς τοιοῦτον βλάσφημον καὶ ἀηδέστατον λίβελλον, ὡς μὴ περιέχοντα οὐσιωδές τι, χρῆζον ἀπαντήσεως, εἰμὴ καταδεικνύοντα παχυλωτάτην ἀμάθειαν τοῦ συρράψαντος καὶ περιλαμβά-
νοντα αἰσχροτάτας καὶ καπηλικὰς ὕβρεις, ἀναξίας τῆς ἀναγνώσεως

καὶ τῆς ἀκοῆς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ οἱ ἀχθοφόροι καὶ ἀντλητῆρες τῆς πόλεως μας αἰσχύνονται νὰ προφέρωσι, συνισῶμεν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν ὡς ἀπάντησιν εἰς ὅλους τοὺς τε ἐκδοθέντας καὶ ἐκδοθησομένους παρομοίους λιβέλλους τῶν Ἰησοῦϊτῶν τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν φυλλάδιον « Ἡ Ὀρθοδοξία ἐλέγχουσα τὸν Παπικὸν Κατολικισμόν καὶ τοὺς Ἰησοῦϊτας », ἐξ οὗ θέλουσι γνωρίσει τίνες οἱ συδράπτοντες τοὺς τοιοῦτους λιβέλλους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς ἀρτίως δημοσιευθείσας διὰ τε ἐφημερίδων καὶ ἐν ἰδιαιτέροις φυλλαδίοις ἐξαιρέτους καὶ προσφυστάτας ἀπαντήσεις, οἷα εἰσιν ἡ τοῦ Κ. Δ. Πεταλλίδου καὶ ἡ τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς Κ. Κ. Π. καὶ ἄλλων, εἰς τὴν πολλαχῶς καὶ πανταχόθεν ἤδη στηλιτευθεῖσαν ἀμαθεστάτην καὶ οἰκτρὰν ἐκείνην διατριβὴν τοῦ Γραικολατίνου ἱερέως, τὴν καταχωρισθεῖσαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐνταῦθα γαλλιστὶ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι « Courrier d'Orient », ἡ εἰς τὴν ὁποίαν πρῶτη ἀπάντησις ἐνὸς ζηλωτοῦ Ὀρθοδόξου νέου, ἄλλου παρ' ἧν ὑπονοεῖ καὶ συκοφαντεῖ καὶ ὑβρίζει ὁ ψευδοφίλος λιβελλογράφος, καιρίως κατεπλήρωσε τοὺς Ἰησοῦϊτας, ὅθεν καὶ πρὸς αἰώνιον καὶ ἀνεξάλειπτον αἷσχός των καὶ πρὸς βεβαίωσιν τῆς γνωστῆς ἀνατροφῆς καὶ διαγωγῆς των καὶ τῆς κεκαυτηριασμένης συνειδήσεώς των ἐπαφῆκαν εἰς τὸν ἱερόν περιβόλον τῆς Ὀρθοδοξίας τὰ τέρας τοῦτο, ἀναφυὲν ἐκ τοῦ ἀγόνου καὶ λίαν περιορισμένου ἔνεκεν τοῦ παπισμοῦ νοός των οἱ ὄντως ἄξιοι οὔτοι ὑπέρμαχοι καὶ συνήγοροι τοῦ τε ληστρικοῦ ἐκείνου συνεδρίου τῆς Φλωρεντίας, τοῦ ἀναθεματιζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἀληθινῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς παρούσης συμμορίας τῶν ἀποστατῶν τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ τοῦ σημαιοφόρου αὐτῆς Ἀπόδραμας Μελετίου, τοῦ ἀληθῶς ἀμυρωσάντος καὶ πρότερον διὰ τῶν βεβήλων καὶ ἀδίκων καὶ ἀντιποιμενικῶν αὐτοῦ πράξεων, καὶ νῦν διὰ τοῦ μεγάλου κατορθώματος τῆς ἀποστασίας, τὴν ὑπόληψιν τῆς οἰκογενείας του. Εὐγε σημαιοφόρε τοῦ ληστρικοῦ συνεδρίου τῆς Φλωρεντίας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τσσαῦτα ἔτη ἀνεθεμάτιζες, καὶ τῆς συμμορίας τῶν οὐνιτῶν Ἀπόδραμας Μελέτιε! εἶχες δὲν εἶχες ἔγεινες κατόλικος καὶ σὺ καὶ οἱ ὁμοιοί σου, καὶ ἀπεκτῆσατε συνηγόρους τοὺς φλάρους· εὐγε!!!

Ἐκ τοῦ τερατώδους τούτου λιβέλλου τῶν Ἰησοῦϊτῶν, θέλετε γνωρίσει, Ὀρθόδοξοι, ὁποίας ἀνατροφῆς, καὶ παιδείας, καὶ διαγωγῆς εἶναι αὐτοὶ τε καὶ τὰ περιτρίμματά των—οἱ προσήλυτοι· ἀφ' ἐνὸς μὲν θέλετε ἰδεῖ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Ἰησοῦϊτῶν, τῶν πιστῶν τούτων διαδόχων τῶν φαρισαίων καὶ κληρονόμων τῶν ἀρετῶν των, ἀκαρτέστατα ἐκπληροῦται ἡ ἐν Εὐαγγελίοις ἔκφρασις ἐκείνη τοῦ Κυρίου: « Οὐαὶ ὑμῖν Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γέννητος διπλότερον ὑμῶν » (Ματθ. ΚΓ'. 15)· ἀφ' ἑτέρου δὲ θέ-

λετε οἰκτεῖρει τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν σκληρότητα τῶν ἀγνωμόνων τούτων υἱῶν πρὸς τὴν Μητέρα των, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἣτις δεχθεῖσα αὐτοὺς μετὰ φιλοστοργίας καὶ ἀγάπης ἐξ αὐτῆς τῆς ὥρας τῆς γεννήσεώς των καὶ ἀναθρέψασα μέχρι ταύτης τῆς ἡλικίας, ἐπὶ τέλους περιεφρονήθη καὶ ἐγκατελείφθη ἀσπλάγχχνως ὑπ' αὐτῶν. Καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ταύτης χειροτέρα ἀσυνειδησία καὶ ἀγνωμοσύνη; Καὶ ὅμως ὁ πανοῦργος Ἰησοῦϊτισμὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τοιαύτην σκληροκαρδίαν καὶ ἀναισθησίαν. Ἴδου τίνες ἐννοεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγων « ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν ». (Ἰωάν. Β'. 19).

Οἱ Ἰησοῦϊται ὅσας ὑποσχέσεις καὶ δωροδοκίας καὶ ἀπάτας μετέρχονται τὸ κατ' ἀρχὰς διὰ νὰ προσηλυτίσωσιν ἐν σεσηπὸς μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, οἷον ἦτον ὁ Ἀπόδραμας ἐκεῖνος Μελέτιος, τοῦ ὁποίου τὴν διαγωγὴν ἄριστα περιγράφουσιν αἱ κατ' αὐτοῦ γενικαὶ ἀναφοραὶ τῆς Ὀρθοδόξου ἐπαρχίας Δράμας, καὶ ἡ ἀγνάκτησις τοῦ κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ ἐμπεσόντος εἰς χεῖράς του ποιμνίου τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, ἥδη δὲ ἐλευθερωθέντος καὶ ἀπολαύσαντος Ποιμένος γνησίου καὶ κανονικοῦ, καὶ ὁ κακοήθης καὶ δραπέτης καὶ δις πρὸ τοῦ ἱερωθῆναι θελήσας ἐξομόσαι Γεράσιμος καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτοῖς, τόσον τυραννικῶς φέρονται ἔπειτα πρὸς αὐτὸ, ἀφοῦ πέση εἰς τὰς παγίδας των. Καθὼς ἡ ἀράχνη ὅταν ἴδῃ μυῖάν τινα παγιδευθεῖσιν εἰς τὸ ὕφασμά της, ἀμέσως ἐπιπίπτει κατ' αὐτῆς καὶ ἀποβροφᾷ τὸ αἷμά της, ἀπαραλλάκτως καὶ οἱ πελάται τοῦ Πάπα θηλάζουσι καὶ τὴν τελευταίαν βανίδα τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ νέου ἀποστάτου τῆς Ὀρθοδοξίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὅσοι τῶν παγιδευθέντων, μὴ δυνηθέντες νὰ ὑπομείνωσι τὴν σκληρότητα ταύτην, εὐρόντες δὲ ἀρμόδιον καιρὸν ἀνεχώρησαν καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν γνησίαν των Μητέρα, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἐκδιηγῶνται ἤδη μετὰ φρίκης τὰ τοῦ Ἰησοῦϊτισμοῦ καὶ τὰ τοῦ παπικοῦ συστήματος ἀπόκρυφα!

Ἀφοῦ δὲ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου καιροῦ ἴδωσιν οἱ Ἰησοῦϊται ὅτι οἱ νέοι μαθηταὶ των εἶναι ἀσφαλεῖς ὑπὸ τοὺς καμηλοπαρδαλικούς ὄνυχάς των, ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς, καθὼς ἠνάγκασαν καὶ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος δύστηνον λιβελλογράφον, νὰ καταφέρωνται σκληρῶς κατὰ τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. « Γράψατε, τοῖς λέγουσι, καθὼς καὶ διδάσκαλός τις διατάττει τοὺς μαθητάς του, γράψατε οὕτω καὶ οὕτω κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας, κατὰ τοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου, τοῦ μεγάλου τούτου προσκόμματος πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν μας, καὶ κατὰ τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος· ὑβρίσατε καὶ κακολογήσατε καὶ συκοφαντήσατε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν των, ἣτις δὲν παύει νὰ ἐλέγχῃ τὴν ὀθνεῖαν διδασκαλίαν μας καὶ νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰ κατ' αὐτῆς σχέδιά μας. Μὴ εἶπητε, ὅτι ἡμεῖς δι' ἀπάτης καὶ δι' ὑποσχέσεων καὶ διὰ χρημάτων ἐπροσηλυτίσαμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ὅτι

μόνοι σας ἐθελουσίως καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας προσήλθετε εἰς τὸν Ῥωμαῖον Παντίφηκα καὶ ἠσπάσθητε τὸν λατινικὸν κατολικισμὸν, ὡς τὴν μόνην ἀληθινὴν πίστιν. Παρακινήσατε καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σας νὰ ἀλλαξοπιστήσωσι καὶ αὐτοὶ εἶπατε ὅσα δύνασθε ψεύδη πρὸς ἐπίτευξιν τούτου διὰ τοὺς μέλλοντας σκοπούς μας. Διαβάλατε εἰς αὐτοὺς τοὺς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς διαπρέψαντας καθ' ἡμῶν προμάχους τῆς Ὀρθοδοξίας, καθὼς καὶ τὸν κληρὸν των, πρὸ πάντων ὅμως τοὺς Ἀρχιερεῖς, ὅτι αὐτοὶ δῆθεν εἶναι οἱ μᾶλλον διεφθαρμένοι τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ αἴτιοι τῆς δυστυχίας των καὶ τῆς παραλυσίας, καὶ ἐνσπεύρατε μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ ὅσα τὸ δυνατόν περισσοτέραν ψυχρότητα καὶ μῖσος. Πείσατε αὐτούς, προσποιούμενοι φιλογένειαν, ὅτι μόνον ἐν τῷ Παπικῷ Κατολικισμῷ δύνανται νὰ εὕρωσιν ἄνεσιν καὶ ἀνακούφισιν καὶ πρόοδον διανοητικὴν τε καὶ ὑλικὴν, καὶ πολιτικὴν προστασίαν, καὶ ἐν γένει πᾶσαν πρόσκαιρον εὐδαιμονίαν. Ἐπαινέσατε καὶ ὑπερυψώσατε τὸν παπισμὸν καὶ κηρύξατε αὐτὸν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς σας. Ἐὰν ὑπάρχωσι μεταξὺ αὐτῶν τινες ἐνάρετοι καὶ πεπαιδευμένοι, ἢ ἀναφανῆ τις ἐξ αὐτῶν ὑπερασπιζόμενος τὴν ἀληθειαν, συκοφαντήσατε αὐτούς, ἀμαυρώσατε τὴν ὑπόληψιν των διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων, καὶ, εἰ δυνατόν, φονεύσατε αὐτούς. Ἐξυμνήσατε τοὺς ἀποστάτας τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ μακαρίσατε αὐτούς. Ἐὰν δὲ μὴ πράξητε ταῦτα καὶ μὴ εὐχαριστήσητε τοὺς διδασκάλους σας, θέλετε παιδευθῆ ». Τοιουτοτρόπως φέρονται πρὸς τὰ δυστυχεῖ ἔρμαιά των οἱ Ἰησοῦται, μέχρις οὗ ποιήσωσιν αὐτὰ τοὺς πλέον μεγαλητέρους ἐχθροὺς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοὺς πλέον χειροτέρους καὶ αὐτῶν τῶν φύσει παπιστῶν! οἱ δὲ δυστυχεῖς οὗτοι μαθηταὶ των ἀναγκαζόμενοι ἐκδίδουσιν ἐμπαικτικὸς καὶ ὑβριστικὸς λιβέλλους κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ἠρνήθησαν, ἐπιδιορθωμένους ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ βασανιστῶν των, ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ λίβελλος τοῦ Ἐνὸς Φιλαλήθους Ὁρθοδόξου Ἠρωμένου Χριστιανοῦ, τοῦ ἐγκαυχωμένου τούτου ἐπὶ τῷ πολιτισμῷ τοῦ ἸΘ' αἰῶνος ἀχθοφόρου, ὡς ἐκ τῶν ὑβρεων αὐτοῦ κατάδηλος γίνεται, πρὸς χαρὰν μὲν τῶν παπιστῶν, ὡς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἐπιμέμπτου διαγωγῆς των, καὶ πρὸς λύπην, ὡς νομίζουσι, τῶν Ὀρθοδόξων, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ μόνον πολυτιμότερον καὶ τιμαλφέστερον ἐπὶ τῆς γῆς χρῆμα εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος Πίστις, παρὰ οἰαδήποτε εὐδαιμονία πρόσκαιρος καὶ πᾶσα ὕλη καὶ παπικὴ δύναμις, ἣτις ὡς ὄναρ παρέρχεται καὶ ὡς ἄνθος μαραίνεται.

Τοιαύτη εἶναι σχεδὸν ἡ τύχη τῶν ἀποστατῶν τῆς Ὀρθοδοξίας, πρῶην μὲν νομιζομένων ὁμοπίστων μας, νῦν δὲ ἀσπασαμένων τὸν Παπικὸν Κατολικισμὸν καὶ μαθητευομένων ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῶν Ἰησοῦιτῶν!

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ὄνο-

μάζει τοὺς τοιούτους ἀντιχριστοὺς. « Καθὼς ἠκούσατε, λέγει, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμεινείκησαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν ». (Ἰωάν. Α'. 18, 19). Καὶ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος γράφει: « μὴ δύναται συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ ». (Γ'. 12).

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀδελφοὶ Ὀρθόδοξοι, φεύγετε τοὺς Ἰησοῦιτας καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λιβέλλων τῶν δυστυχῶν καὶ κατηναγκασμένων ἀλλὰ καὶ μετημελημένων μαθητῶν των, ἵνα μὴ μολυνθῆ ἡ εὐσεβὴς ἀκοή σας, περιφρονοῦντες μὲν καὶ ἐλεεινολογοῦντες αὐτοὺς, δεόμενοι δὲ τοῦ Ἰψίστου ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς Ἰησοῦιτικῆς τυραννίας τῶν ἐμπεσόντων εἰς τὰς παγίδας των τινῶν ὀλιγοπίστων καὶ μικροψύχων ἀδελφῶν μας. Μὴ ἐξαπατηθῆτε ὑπὸ τῶν δολίων λόγων τῶν σκοτίων τούτων τέκνων τῆς Δύσεως, ἣτις καὶ αὐτὴ πρὸ πολλοῦ ἤδη τὰ ἐμίσησε, μῆτε ὑπὸ τῶν παντοίων αὐτῶν ψευδοὑποσχέσεων. Ἐσώσαν ὑμῖν διδακτικώτατα μαθήματα κατὰ τοῦτο τὰ γεγονότα πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Πολυάνῃ καὶ τὰ ἤδη δυστυχῶς συμβαίνοντα τῇ ἑραδιουργίᾳ τῶν Ἰησοῦιτῶν ἕνεκα τῆς μικροψυχίας τινῶν ἀστηρίκτων ἐν τῇ Πίστει.

« Οὐαὶ ὑμῖν, Ἰησοῦται ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἐξώθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ». (Ματθ. ΚΓ'. 27). Ὁδηγοὶ τυφλοὶ! οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τεθεμελιώται ἐπὶ τῆς ἀσαλεύτου πέτρας τῆς Πίστεως καὶ ὅτι οὐδέποτε ἕνεκεν τούτου « πύλαι ἄδου κατισχύσουσιν αὐτῆς », καὶ ὅτι οὐδέποτε θέλει παραδεχθῆ καὶ σᾶς καὶ τὸν Πάπαν σας, ἐὰν δὲν γίνηται Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί; Γινώτε Ἰησοῦται, ὅτι « σκληρὸν ὑμῖν πρὸς κέντρα λακτίζειν· οὐδὲν γὰρ Ἐκκλησίας ἰσχυρότερον ». Εἶναι δὲ καὶ καιρὸς πλέον, ὅπως ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ ἐπιναφέρῃ ὑμᾶς εἰς τὰ καθήκοντά σας, ἢ καὶ ἀποδιώξῃ ἐντεῦθεν ὀλοτελῶς, ὡς ταραχοποιούς τῆς κοινῆς ἡσυχίας τῶν λαῶν τῆς καὶ ἐπιβούλους τῆς συνειδήσεως αὐτῶν, καὶ ὡς προσβάλλοντας καὶ διασύροντας οὕτω δωρεὰν τὴν ὑπόληψιν μιᾶς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἱεραρχίας, ἣν καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία σέβεται καὶ τιμᾷ καὶ προστατεύει.

Τῆ 7 Μαρτίου 1862.

Διανέμεται δωρεάν.